

teatrwegajty.eu

Węajty
20-26 lipca
wioska teatralna 2018 - spektakle, warsztaty, spotkania

PRZESILENIA

„Mało jest pytających. Dużo wszystkowiedzących. Jeżeli już ktoś pyta, warto poświęcić mu uwagę, bo to człowiek poszukujący, zastanawiający się, starający się coś zrozumieć, a jakże to rzadki teraz przypadek. Zwraca uwagę, że jeżeli dziś się w towarzystwie o czymś mówi, prawie nie zdarza się, aby ktoś powiedział – nie wiem, nie mam pojęcia, przeciwnie – wszyscy zabierają głos, mówią *ex cathedra*, twierdzą, upierają się przy swoim, monologują” –

Ryszard Kapuściński

Tegoroczne wydarzenia Wioski Teatralnej będą organizowane pod hasłem Przesilenia. Oprócz metaforycznego i symbolicznego związku z wieloma przedstawieniami i projektami prezentowanymi podczas festiwalu, „przesilenia” stanowiły hasło wywoławcze i stymulujące prace podczas trzech śródrocznych warsztatów Innej Szkoły Teatralnej, których finał – spektakl zatytułowany właśnie Przesilenia – zostanie zaprezentowany na otwarciu Wioski 20. lipca. Kolejne dni będą poświęcone różnym odśłonom teatru społecznego.

Dominika Bremer

Człowiek autonomiczny w państwie regionów

Ważne jest tworzenie wszelkich możliwych autonomii: osobistych, kulturowych, terytorialnych..., łączących indywidualne i zbiorowe. Sformułowanie własnej, odrębnej normatywności i praktykowanie jej. [...] Różne mniejszości, nie tylko niepełnosprawni i LGBT, choć są przez państwo dyskryminowane lub niszczone, chcą wciąż być częścią tego państwa, i tego zepsutego, państwowego społeczeństwa, te zaś po prostu je wypływają. [...] Autonomie – wyspy, społeczności równoległe, żyjące, myślące na swój własny sposób. Ten proces już następuje w sposób naturalny, lecz wciąż z naiwną nadzieją, że „państwo nas przyjmie”. [...] Najwyższa pora, by powstały terytorialne formy niezależne od państwa, w stopniu znacznie wyższym, niż samorządy lub NGO-sy. [...] Poprzez udział w autonomii ludzie wymykają się państwu autorytarnemu, opresji kupieckiej propagandy, ujednoliceniu ideologicznemu. Budują otoczenie, w którym się dobrze czują. Żyją na swój sposób. Czy zmierza to w przyszłości w stronę autonomii samostanowiących regionów kraju, rozluźnienia państwa? Oby! Każdy czas szuka i chce się odnaleźć w swojej najwłaściwszej formie społecznej i państwowej. Dzisiaj eksploduje różnorodność, różnorodność ludzi i mikrospołeczności. Autonomie przybliżają bycie wolne i zgodne z najgłębszymi potrzebami identyfikacji i ekspresji osób gotowych na takie aktywności. Wbrew zakusom centralnego państwa i centralnego globu-molocha, narzucających się światu, niszczących świat.

Krzysztof Gedroyć

PIĄTEK, 20 lipca

// Ośrodek Węgałty godz. 19:00

Przesilenia – nowy spektakl Innej Szkoły Teatralnej

inscenizacja: Wacław Sobaszek

realizacja: Iza Alwingier, Marek Kurkiewicz, Maria Legeżyńska,
Barbara Michera, Tomasz Puchalski, Erdmute i Wacław Sobaszek

*„Nasze grzechy lęki, nasze cnoty,
zbrodnie, bóle i radości
widowiskiem dla nich są,
jak słońc obroty – bo oni odnaleźli siebie”.*
Wilk stepowy

grudzień 2017

Co się w tym kraju dzieje? Co znaczą te dziwne wydarzenia ostatniego czasu? Wygląda na to, że jako społeczeństwo w ewolucji dochodzimy do ścian. Pojawia się coś w rodzaju politycznego zabłądzenia. Czeką nas zapaść? Konfrontacja? Skoro wielu ludzi ma poczucie, że dochodzimy do ścian, że niemożliwe jest działanie idące po dotychczasowej linii, co pozostaje? Bezradność? Wydaje się, że tu właśnie otwiera się przestrzeń dla sztuki. Praca artystyczna – jak ktoś kiedyś powiedział – dopiero tam się zaczyna, gdzie niemożliwe.

Więc jednak idziemy dalej.

Była czujność, a teraz jest wytrwałość. Działamy! Contra spem...

Wytrwałość może doprowadzić do przesilenia!

Na początek wewnętrzny spokój, dajmy sobie czas.

Chodzi o to, by uruchomić wyobraźnię. Nie musimy się obawiać, że grozi nam emigracja wewnętrzna. W każdym razie wyobraźnia, to jest coś, czym można się podzielić, jest na nią zapotrzebowanie w świecie, praktyczne przełożenie może samo się odnajdzie.

Stare hasło z czasów kontrkultury: „Bądź realistą, żądaj niemożliwego!”
Daniela Cohn-Bendita, jest znów aktualne...

luty 2018

Pracujemy nad tematem przesilenia. To temat szeroki. Wiąże się z doświadczeniem niemożności, jaką nieraz napotykają ludzie, którzy chcieliby coś zmienić. Obiektywnie, w otoczeniu, w życiu wspólnym, w kraju, w świecie.

Jak nie rezygnować? Jak umieć być wytrwałym, konsekwentnym, nie oczekiwać, że zmiana łatwo się dokona?

Gdy dochodzi do konfrontacji, jak nie stosować przemocy? Nie odpowiadać przemocą na przemoc.

Przesilenie może nadejść jako siła trzecia, także jako moc natury.

Wacław Sobaszek, Dziennik

// Ośrodek Węgałty godz. 20:00

Otwarcie Wioski Teatralnej 2018 i spotkanie z grupą IST

SOBOTA, 21 lipca

// Ośrodek Węgałty godz. 16:30

Finanse, polityka, Pan Jezus – colloquium z Krzysztofem Gedroyciem,
autorem książki Piwonia odrodzona (Fundacja Sąsiedzi, Białystok 2018)

Kiedy ukazała się powieść Krzysztofa Gedroycia Piwonia, niemowa, głosy, zachwycaliśmy się jej stylistyczną maestrią, świeżością białostockiego żargonu, satyrą na tanie, acz bestsellerowe kryminały. Był rok 2013. Zdawałoby się ledwie kilka lat temu... Dzisiaj jednak żyjemy już w innej Polsce i w innej Europie. Dzisiaj pytamy: „Co się z nami stało?”. Pytamy socjologów i psychologów, analityków życia politycznego i profetów czytających w gwiazdach. Tymczasem do księgarń trafia Piwonia odrodzona. Jako uważni czytelnicy poprzednich książek Gedroycia, powinniśmy przewidzieć jej nadejście. A jednak łudziliśmy się, że rozejdzie się po kościach, że przemknie obok albo, że szlag ją trafi. Nic z tego. Dopada nas rzeczywistość, w której ludzie „w rozpęknienu żyją”; wprowadzie zawieszają na ścianach krzyże, ruskie albo polskie, wprowadzie całe życie męczą się, ale „chuj z tego wychodzi”, a do tego „ciepłe wyspy w sino dał odpływają”. Jak jest? „Normalnie. Finanse, polityka, Pan Jezus”. Nie uciekniemy w dywagacje o stylu i aluzjach literackich. Już nie. I trudno nam będzie zasnąć z myślą o tym, jaką Polskę przyszłości zapisuje w bieżących notatkach Krzysztof Gedroyc, przykładający swoje pisarskie ucho tak blisko do mowy tutejszej, a swoje serce tak blisko nagiej prawdy życia.

Krzysztof Czyżewski

Toto je cesta tvého jména/Oto droga twojego imienia – promocja polsko-czeskiego wydania wierszy Andrzeja Sulimy Suryna z udziałem wydawcy i tłumacza

godz. 18:00

A ludzie żyją. Abduł – spektakl teatru Ted'nádech a let' (Praga, Czechy)

reżyseria: David Zelinka

realizacja: Dominika „Domela” Grenda i David Zelinka

Twórczość grupy Ted' nádech a let' należy do najciekawszych propozycji teatru dokumentalnego oraz szerzej teatru zaangażowanego społecznie i teatru politycznego. Przenikliwość tematów i autentyczność gry aktorskiej sprawiają, że przedstawienia Ted' nádech a let' przekraczają granice wypowiedzi artystycznych, przypominają bezpośrednie relacje, stają się świadectwem pewnego świata oraz ludzi żyjących na uboczu i doświadczających podstawowych potrzeb. Od dłuższego czasu zainteresowania zespołu kierują się ku historiom i losom ludzi zmuszonych do życia na marginesie społeczeństwa – ku ofiarom współczesnych konfliktów zbrojnych. Ich historii nie opowiada się z „chłodnym” dokumentalnym obiektywizmem, ale z empatią, uwagą i współczuciem, bez zbędnej ideologii. Ważny jest człowiek i jego indywidualne, konkretne sytuacje życiowe. Mimo, że inscenizacje grupy teatralnej Davida Zelinki dotyczą wrażliwych tematów politycznych (imigranci, opozycja polityczna, wojna), co samo w sobie jest niewątpliwą wartością, w centrum uwagi zawsze znajduje się człowiek.

Vladimír Hulec („Divadelní noviny”, „Taneční zóna”)

godz. 21:00

Od obozu do wywozu – spektakl Teatru Spotkań Wielu

scenariusz, reżyseria, realizacja: Piotr „Jaszczur” Śnieguła

pomoc reżyserska (telefoniczna): Maciej Ratajczyk

Podróż. Byle przyszło nam wędrować. A to na studia, a to do parku, a to po naszym, pięknym kraju. Wędrujemy, idziemy, jedziemy. Przeżywamy przeróżne akcje. Masakra. Tylko po co je przeżywamy? Dokąd idziemy? Przez jakie stacje przejeżdżamy? Przez jakie jeszcze przejeździemy? Od obozu do wywozu jest pokazem pracy. Pracy, która trwa i trwać będzie. Po wielu latach funkcjonowania w grupie przyszedł czas na bycie samemu. W imię walki o własną tożsamość. W imię teatru studenckiego. W imię próby, która nawet jeśli będzie słaba, to z pewnością będzie własna. Czołem Średniej Polsce!

godz. 22:00

Koncert zespołu ugle – Magdalena Sowul (autorka muzyki i tekstów, wokalistka i klawecistka), Michał Mościcki (kontrabas), Sebastian Świąder (skrzypce, looper), Maciej Wróbel (perkusja)

NIEDZIELA, 22 lipca

godz. 16:00

Koncert dla dzieci - zespołu Sol et Luna – Saba i Mieczysław Litwiński

godz. 17:00

Audyt – spektakl Teatru Prawie Dorosłego z Bartąga koło Olsztyna
scenariusz (wg Rewizora Mikołaja Gogola) i reżyseria:

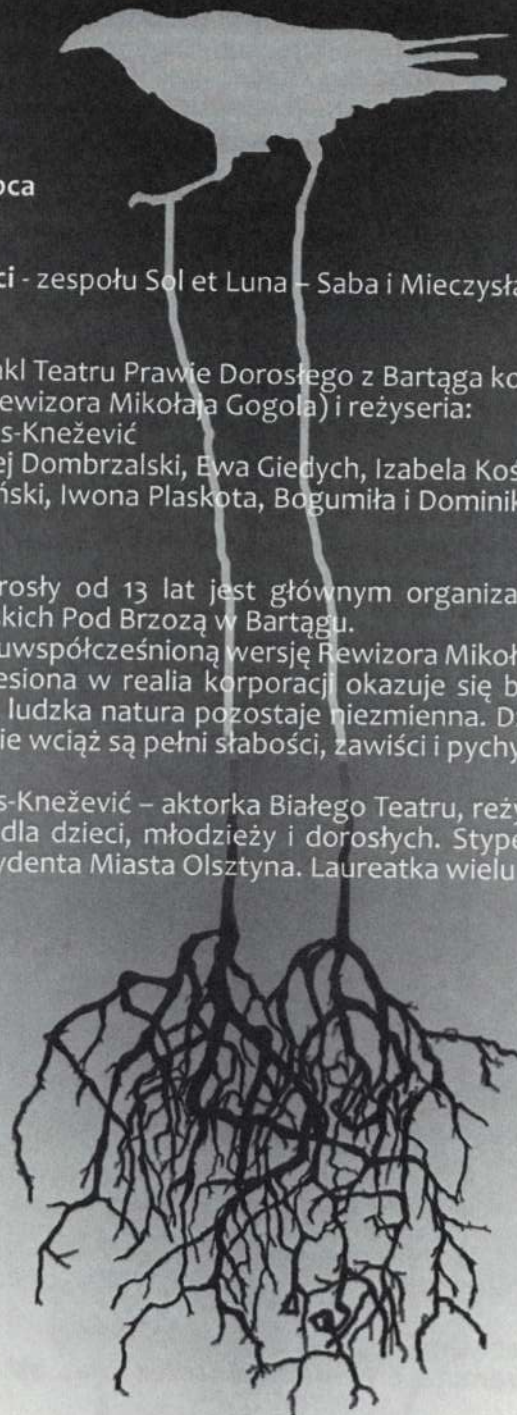
Agnieszka Reimus-Knežević

realizacja: Andrzej Dombrzalski, Ewa Giedych, Izabela Kościesza, Tomasz Nierodziński, Iwona Plaskota, Bogumiła i Dominika Radaszewskie, Szymon Rogalski

Teatr Prawie Dorosły od 13 lat jest głównym organizatorem Festiwalu Teatrów Amatorskich Pod Brzozą w Bartągu.

Audyt stanowi współczesną wersję Rewizora Mikołaja Gogola. Akcja spektaklu przeniesiona w realia korporacji okazuje się boleśnie aktualna także dlatego, że ludzka natura pozostaje niezmienna. Dziś, podobnie jak w 1836 roku, ludzie wciąż są pełni słabości, zawiści i pychy.

Agnieszka Reimus-Knežević – aktorka Białego Teatru, reżyserka. Prowadzi zajęcia teatralne dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Stypendystka MENiS, MKiDN oraz Prezydenta Miasta Olsztyna. Laureatka wielu nagród.

godz. 19.00 Pranie brudów. Rozmowy uchodźców – spektakl zespołu Transnationales Ensemble Labsa (Bochum/Dortmund, Niemcy)
reżyseria: Zofia Bartoszewicz
choreografia: Emilia Hagelgan
realizacja: Seratu Bah, Zofia Bartoszewicz, Yacouba Coulibaly, Yogesh Gawas, Emilia Hagelgan
Pięcioro emigrantów pochodzących z: Sierra Leone, Wybrzeża Kości Słoniowej, Indii, Rosji i Polski pracuje w jednej fabryce. Słabo się znają. Właśnie mają przerwę w pracy...

O Labsie: Pragnienie spotkania Innego i poszukiwanie formy wspólnego życia spowodowały, że pod dachem Stowarzyszenia Labsa uformował się Transnationales Ensemble Labsa (Transnarodowy Zespół Labsa). Młodzi ludzie z doświadczeniem ucieczki oraz tacy, którzy tego doświadczenia nie mają – spotykają się, by współpracować z artystkami i artystami z różnych dziedzin. Osobiste doświadczenia ludzi zajmujących się sztuką, ich różnorodne społeczne, religijne i polityczne relacje tworzą podstawę pracy scenicznej.

Młodzi ludzie, którzy są w Niemczech niedawnymi przybyszami uzyskują możliwość samo-przedstawiania się, a nie pozostawiania wyłącznie przedstawianymi. Zwłaszcza, że Labsa dysponuje od niedawna własną przestrzenią, choć niezbyt obszerną. Jest to tzw. Kiosk. Pełna jego nazwa to Tomorrow Club Kiosk.

O spektaklu: Od lat zajmują nas tematy: emigracji – także tej wewnętrznej, mniejszości i definiowania człowieka jako „problemu”. Poddajemy w wątpliwość paradygmat, w którym się wychowyaliśmy, patriarchalny system wierzeń, europocentryczne wyobrażenia o uniwersalności i kulturze. Sprawdzamy, na ile ten paradygmat wciąż jest w nas uwewnętrzniony i wychodzimy z niego. Uczymy się współpracy z innym człowiekiem w pełni jego tożsamości i praw, współpracy wspierającej wzajemny rozwój.

Zofia Bartoszewicz i Emilia Hagelgan

Zofia Bartoszewicz dawno temu zawierzyła intuicji, „wewnętrznemu GPSowi” i nieustannie to rozwija. Zajmuje się śpiewem intuicyjnym, czyli wysnuwa pieśni z doświadczenia tu i teraz. Jest aktorką, reżyserką, dramaturżką i kompozytorką.

Emilia Hagelgan urodziła się w Nowokuźniecku (Rosja) w 1981 roku. Jako aktorka freelancerka i pedagogka teatru mieszka, pracuje i działa w Zagłębiu Ruhry. Realizuje projekty artystyczne i społeczne.

godz. 21.00 Otwarty Kurs Tańca
prowadzenie: Erdmute i Wacław Sobaszek oraz aktorzy Innej Szkoły Teatralnej

PONIEDZIAŁEK, 23 lipca

godz. 16:30

Coupé Décalé – otwarty warsztat tańca z subkultury młodzieżowej z Wybrzeża Kości Słoniowej prowadzenie: Yacouba Coulibaly

// **galeria w Godkach godz. 20:00**

Symptomy – 11 utworów na zmultiplikowany kontrabas, monoctone i aktorkę.

Tekst: Agnieszka Kołodyńska-Iglesias.

Realizacja Agnieszka Kołodyńska-Iglesias (Olsztyn/Warszawa)

Kontrabas/Monoctone: Jarek Kordaczuk (Olsztyn)

Symptomy Kordaczuka i Kołodyńskiej to klasyczna jazda bez trzymanki, za to z basem w roli głównej, w jego najróżniejszych odmianach i barwach. Trochę tu przysłowiowej Warszawskiej Jesieni, trochę elektronicznego eksperymentu, trochę lirycznego słowa, ale też i animalistycznego jęku, jaki tylko człowiek jest zdolny wydać z siebie. Kordaczuk doprowadza warstwę muzyczną do straceńczego ekshibicjonizmu, Kołodyńska drze koty z erotyzmem, co – summa summarum – również skutkuje pewną formą nieprzystojnej nagości.

Mariusz Sieniewicz

Tutaj nie tyle słowo jest ważne, co dźwięk. Kordaczuk po mistrzowsku wybija rytm Kołodyńskiej, która z każdego z jedenastu tekstów poetyckich tworzy minispektakl o kobiecym przeżywaniu miłości, pożądania i tęsknoty. Główną rolę jednak odgrywa tu jej głos – modulowany, szarpany, sięgający najwyższych, drażniących ucho tonów albo schodzący do możliwie najniższych, pieszczących delikatnie i zmysłowo nasze ucho. Dźwięki kontrabasów lub monoctone towarzyszą jej bez przerwy. W pewnym momencie nie wiemy już [...], czy są one tłem dla jej głosowej żonglerki tonacjami, czy to jej głos jest uzupełnieniem dźwięków instrumentów.

Karina Bonowicz, Erotyka dźwięku, „Teatr dla Was”

Agnieszka Kołodziejczyk-Inglesias (Olsztyn/Warszawa), rocznik 1979 – aktorka. Realizuje autorskie projekty teatralne. Stypendystka MKiD, laureatka nagród aktorskich. Współpracuje z teatrami: Porywacze Ciał i Ósmego Dnia. W poznańskim, alternatywnym środowisku teatralnym uznawana jest za „kobietę z istic renesansową wszechstronnością i pracowitością”.

Jarek Kordaczuk (Olsztyn), rocznik 1967 – kompozytor, absolwent Akademii Muzycznej im. Paderewskiego w Poznaniu (klasa profesora Andrzeja Koszewskiego). Jego zainteresowania twórcze rozciągają się od piosenki poetyckiej i muzyki dla dzieci, po utwory eksperymentalne, przechodząc przez najrozmaitsze odcienie muzyki instrumentalnej i wokalne, kameralnej i symfonicznej, akustycznej i elektroakustycznej, klasycznej i improwizowanej a nawet... cichej i głośnej. Jest także twórcą instrumentu elektroakustycznego (sterownika CV) – monochrome.

godz. 21:00

Kobiety w kontrkulturze teatralnej – rozmowa z udziałem Agnieszki Kołodziejczyk-Inglesias, Erdmute Sobaszek i Katarzyny Kułakowskiej, autorki książki Błażnice. Kobiety kontrkultury teatralnej w Polsce (Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, Warszawa 2017)

godz. 22:30

Jest wojna – spektakl teatru Rajstopy
Realizacja: Zuza Polkowska i Noemi Wrzos

To jest coś naprawdę małego, jak zmiany w życiu po wkroczeniu w pełnoletność, jak zmiany w życiu po rozpoczęciu studiów, jak zmiany w życiu po przeprowadzce do nowego miasta, jak zmiany w naszym życiu. To będzie coś, czego nie można do końca nazwać spektaklem, nie można do końca nazwać performensem, nie można do końca nazwać; plastikowe mieszkanie na Starym Polesiu, studia w mieście bez zbiorników wodnych, kończący się majonez, kilka zrywów z łóżka, żeby biec, choćby na koniec świata, a może tylko po wino do Żabki, ścisk wszystkich organów w ciemną noc, napad lęku, poczekalnia w nowej przychodni, marazm, apatia i zdzieranie gardeł w krzyku na siebie. To będzie złe, może nawet najgorsze na świecie.

Teatr Rajstopy tworzą dwie osoby, dwie różne dusze w dwóch odmiennych ciałach, które lubią bawić się w teatr i odnajdywać piękno w miejscach pozornie go pozbawionych. Chcą pokazać Wam tylko, w jaki sposób czują. Ni mniej, ni więcej.

WTOREK, 24 lipca

//plac w Jonkowie godz. 15:30

Do It – spektakl plenerowy Teatru 3.5

reżyseria: Marek Kurkiewicz

scenariusz i realizacja: Marek Kurkiewicz i Tomasz Puchalski

Zagubieni w masie różnorodnych środków komunikacji, uzależnieni od nich, pod presją mijającego czasu, idziemy. Razem, osobno czy okazjonalnie? Życie w granicach miasta przypomina coraz bardziej kadry z nagrań szybkiej kamery. Czy jesteśmy jeszcze zdolni do odkrywania nowych ładów i idei? Czy w warunkach wyścigu jest miejsce na „My”? Do It to kilka kadrów z życia maratończyka, mieszkańca, konsumenta, producenta, obywatela... człowieka na miarę XXI wieku.

//światlica Szkoły Podstawowej w Jonkowie godz. 16:30

Dziób w dziób – spektakl dla dzieci i dorosłych grupy teatralnej Piktogram ze Sztumu

tekst: Malina Prześluga

reżyseria: Florian Staniewski

opieka: Sławomir Sidorowicz

realizacja: Sebastian Burczyk, Łukasz Celmer, Grzegorz Grała, Ryszard Jarząbski, Paweł Koperski, Patryk Łukowski, Krzysztof Poniatowski

Inscenizując błyskotliwy tekst Maliny Prześlugi Dziób w dziób Teatr Piktogram ze Sztumu uniknął wszelkich uproszczeń. Prosta historia o gołębiach, wróble i kocie stawała się ważną opowieścią o dojrzewaniu wspólnoty, nauce tolerancji i odwadze, konsekwencji i solidarności. Aktorzy ze Sztumu w atrakcyjnym formalnie spektaklu skierowanym zarówno do młodszych widzów, jak i dorosłych potrafili opowiedzieć o sprawach ważnych i złożonych, o sile otwartej, niejednorodnej wspólnoty tak potrzebnej nam dziś. Inscenizacja Floriana Staniewskiego stawała się także autotematyczną wypowiedzią na temat samego więzienia. Kwestionowała jego stereotypowy obraz.

Magdalena Hasiuk, Budowniczy mostów, „Teatr” 2018 nr 7/8

Grupa Teatralna Piktogram powstała w 2016 w Zakładzie Karnym w Sztumie. Dotychczas zespół zdobył kilka nagród podczas Ogólnopolskich Konkursów Więziennej Twórczości Teatralnej w Poznaniu (2017, 2018) oraz podczas Ogólnopolskich i Międzynarodowych Przeglądów Sztuki Więziennej w Sztumie. Piktogram zrealizował trzy przedstawienia: Czekając na... wg Samuela Becketta, Dziób w dziób Maliny Prześlugi oraz Boską komedię na podstawie tekstów: Zbigniewa Herberta, Czesława Miłosa, Tadeusza Różewicza, Józefa Wittlina i innych.

Florian Staniewski – aktor i reżyser. Twórca ról teatralnych, telewizyjnych, radiowych i filmowych. Współpracował ze Stanisławem Hebanowskim. W latach 1969 – 2011 był związany z gdańskim Teatrem Wybrzeże; odznaczony złotym medalem Gloria Artis.

godz. 19:30

Pierwszy dzień wolności – spektakl w konwencji Teatru Forum Augusto Boala, powstał w trakcie Kursu Teatru Forum realizowanego przez Drama Way Fundację Edukacji i Kultury w ramach projektu Teatr Codzienny współfinansowanego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opieka reżyserska: Jarosław Rebeliński

Scenariusz: Zbigniew Biegało, Ewa Machnio, Dominika Makosz, Agnieszka Michalska, Agnieszka Piasecka, Agata Szmytka

Realizacja: Violina Janiszewska, Dominika Makosz, Agnieszka Michalska, Agnieszka Piasecka, Krzysztof Rudowicz, Agata Szmytka

Joker: Maria Depta

Producent: Drama Way Fundacja Edukacji i Kultury

Pierwszy dzień wolności adresowany jest do osób osadzonych w aresztach śledczych i w zakładach karnych. Opowiada historię 45-letniego mężczyzny, który wychodzi z więzienia po 10 latach odbywania kary. Na wolności spotyka żonę, córkę, matkę oraz koleżankę z dawnych lat. Spektakl stawia pytania, w jaki sposób przygotować się do wyjścia z więzienia i odbudowywać trudne relacje z najbliższymi.

Agnieszka Piasecka jedna z inicjatorek pomysłu stworzenia przedstawienia skierowanego do osób pozbawionych wolności] chciała sprawdzić, na ile teatr (w tak szczególnej formie – jak Teatr Forum) jest skutecznym narzędziem, umożliwiającym nawiązywanie relacji międzyludzkich. Czy należąc do dwóch różnych światów, aktorzy i widzowie mogą dzięki spektaklowi zbudować przestrzeń dialogu i wzajemnego poznawania się. Czy razem będą w stanie pracować nad zmianą społeczną? Warto podkreślić, że w przypadku Teatru Forum przedstawienie naturalnie staje się pretekstem i zaczynem rozmowy oraz działania. Pozwala szukać sposobów, by w sztucznie zakomponowanej i zarazem bezpiecznej sytuacji teatralnej ćwiczyć nieznanne dotychczas w życiu działania i reakcje. W przypadku Teatru Forum to, co najważniejsze z reguły wydarza się poza spektaklem – podczas rozmów i interwencji.

Magdalena Hasiuk, Boal na Służewcu, „Teatr” 2017 nr 11

godz. 21:30

Teatr w obliczu przesileni – rozmowa z udziałem twórców spektakli: Do it, Dziób w dziób, Pierwszy dzień wolności oraz Anny Wojszel i Wioli Woronowicz-Lingo, prowadzenie Magdalena Hasiuk

ŚRODA, 25 lipca

godz. 17:00

Visitor – relacja filmowa z performansu podczas Marszu Niepodległości (2017) pomysł i realizacja: Wojciech Kostrzewa, Ivan Pantelić, Jan Sobaszek

Jan Sobaszek – poeta, performer, artysta video. Obecnie mieszka w Berlinie. Jako członek zespołu współtworzył spektakle Teatru Węgajty i programy pierwszych Wiosek Teatralnych (Aldik, Multigotki, koncerty).

godz. 17:15

Niepodległość: następne 100 lat – colloquium z Edwinem Bendykem.

Nowe i stare pojęcia na nadchodzące czasy.

Edwin Bendyk. Pisarz, autor książek, m.in.: Zatruta studnia. Rzecz o władzy i wolności, Miłość, wojna, rewolucja. Szkice na czas kryzysu, Bunt sieci. Autor świetnego bloga: Antymatrix. Badacz i wykładowca, m.in. w Ośrodku Badań nad Przyszłością (Collegium Civitas). Animator tak ważnych przedsięwzięć jak Kongres Kultury Polskiej w roku 2016 oraz Forum Przyszłości Kultury, w r. 2017 i r. 2018. Publicysta związany z tygodnikiem „Polityka”. Zajmuje się problematyką cywilizacyjną, kwestiami modernizacji, ekologii i rewolucji cyfrowej.

godz. 19.00

Magic Mirror – spektakl grupy teatralnej Art Mixte (Murviel, Francja) reżyseria: Alice Mercadier

Dwie narratorki chciałyby opowiedzieć Wam o „magicznym zwierciadle” – historię przyjaźni Alicji z krainy czarów i Królowy Śnieżki. Problem polega na tym, że skracają historię do kilku zdań. Aktorkom wydaje się to nieznośne. Jak można było tak zrujnować opowieść! Biorą sprawę w swoje ręce, byście mogli zrozumieć wszelkie kwestie i detale.

Realizacja: Clara, Elsa, Jade, Lolita, Maëlle, Mélina, Soane i Solène.

Alice Mercadier – aktorka w zespole Art Mixte (Sztuk mieszanych) w Murviel (Montpellier, Francja), który niegdyś gościł Teatr Węgajty. Odkryła Wioskę Teatralną w 2016 roku. Z radością uczestniczy w kolejnym festiwalu, prowadząc warsztaty improwizacji bez słów i prezentując przedstawienie grupy nastoletnich aktorek. Ogromnym wsparciem w organizacji i realizacji projektu jest praca Charlene – wolontariuszki.

godz. 21.00

Skur-wienia – monodram w wykonaniu Łukasza Dąbrowskiego inspirowany Moskwą – Pietuszki Wieniedikta Jerofiejewa scenariusz, reżyseria, opracowanie muzyczne i plastyczne: Aleksandra Skorupa

Ile wiemy o sobie? Tyle, na ile nas sprawdzono czy tylko to, czego nikt nie sprawdził?

Skur-wienia stawiają pytania. Zabierają w podróż w głąb siebie, gdzie czasem dotyka nas organiczny brud, a czasem rodzi się wiosna. Spektakl stanowi zanurzoną w równoległych wymiarach opowieść o trudzie tworzenia i trudzie życia. Zaciera granice między aktorem i widzem, miesza życie codzienne z mistycyzmem, a teraźniejszość ze skrywaną przeszłością.

Aktor [...] staje się na przemian chłopakiem w dresie, elegantem [...], kobietą bez rąk, kłownem pociągającym szampana prosto z butelki i częstującym widzów papierosami. Jego na zmianę obnażana i zakrywana muskularna fizyczność [...] początkowo wydaje się być fizycznością pijanego osiłka, lecz w trakcie spektaklu staje się ciałem, które nie daje wcale „bezpieczeństwa”. Jest ciałem, które można obśmiać, wyszydzić, ciałem, w którym mieszkać może ktoś niepewny i szukający oparcia w drugim człowieku. Pytam go [Łukasza Dąbrowskiego] o rolę maskarady. Mówi, że przebranie, makijaż i alkohol spełniają poniekąd tę samą funkcję. Chodzi o to, że wyzwalają, rozluźniają i trochę przemieniają. [...]

Bohater Skur-Wienia [...] to ktoś, kto marzy, żeby wróciło to, co miał. [...] Pyta, czym jest właściwie miłość [...], czym jest samotność, jaki cel ma nasze życie. W jego monologach pojawiają się nieuniknione pytanie o Boga. [...] „Chodzi o to jak tego Boga się nam wciska na religii, na oazie i jak on funkcjonuje w głowach” – mówią twórcy. A gdyby spytać tak jak Jerofiejew: co by było, gdyby ten Bóg w końcu przyszedł o tak i stanął obok. Co byśmy mu powiedzieli, o co spytali. „Tak, to [...] pytanie o sprawy ostateczne, ale też prowokacja – tłumaczy Łukasz – Prowokacja jako zachęta do zadawania tych banalnych pytań o to, za czym tęsknisz, o to, co chciałbyś, żeby było pewne, dobre i niezawodne, gdy wszystko wkoło zawodzi”.

W drodze do Pietuszek. Z Łukaszem Dąbrowskim i Aleksandrą Skorupą, twórcami spektaklu „Skur-Wienia”, rozmawia Jakub Wydrzyński, „Dziennik Teatralny”, 16 grudnia 2016.

Łukasz Dąbrowski – aktor. Jeszcze podczas studiów zrealizował kilkanaście spektakli. Współpracował m. in. z Giovanni’em Castellanosem (Rewizor), Przemysławem Wasilkowskim (Kres długiego dnia i Wtedy gdy nie ja), Jerzym Satanowskim (Bar Macabr); związany z Teatrem Współczesnym w Krakowie, współpracuje z Teatrem Odwróconym oraz Teatrem Nowe Przestrzenie. Skur-Wienie zrealizował w Teatrze Kontrabanda.

Aleksandra Skorupa – studentka V roku Wydziału Reżyserii Dramatu w krakowskim AST (dawniej PWST), teatrołożka, dramaturżka i reżyserka autorskich spektakli. Jej monodram Wanda Wasilewska o legendarnej działaczce komunistycznej zdobył kilka prestiżowych nagród. Spektakl Sońka wg Ignacego Karpowicza został wystawiony w ramach finału Obserwatorium Artystycznego ENTRÉE w Teatrze Rozrywki w Chorzowie. Podczas Olimpiady Teatralnej Wrocław 2016 współreżyserowała projekt Dziady. Lekcja z udziałem Jerzego Trela. W ramach współpracy z Teatrem Kontrabanda stworzyła Skur-Wienia oraz I że ci nie odpuszczę aż... Tlen stanowi jej najnowsze, dyplomowe przedstawienie zrealizowane w Nowym Teatrze im. Witkacego w Słupsku.

godz. 22:30

– **Mój Kaukaz** – film Marii Baranowskiej i Valeriana Collota: konflikty geopolityczne ostatnich 20–30 lat w świetle opowieści ludzi napotkanych podczas podróży po Gruzji i Armenii.

Maria Baranowska – przez kilka lat pracowała we Francji m. in. jako nauczycielka języków obcych, koordynatorka projektów i organizatorka wydarzeń w stowarzyszeniu L'Effet Divers oraz jako wolontariuszka i tłumaczka w centrach pomocy uchodźcom w Montpellier i Strasbourgu. W 2017 uczyła języka francuskiego w szkole publicznej w Tbilisi. Obecnie mieszka w Gdańsku, gdzie współpracuje z Europejskim Centrum Solidarności i z Fundacją IRSE przy projektach na rzecz równouprawnienia, tolerancji, integracji z uchodźcami i imigrantami.

Valerian Collot – aktor, reżyser, animator kultury, masażysta medycyny chińskiej. Realizował autorskie projekty, współpracując z Teatrem Art Mixte i stowarzyszeniem L'Effet Divers. Jest autorem kilku monologów oraz współautorem spektakli klaunowych. Organizuje warsztaty teatralne i klaunowe dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Współtworzył festiwal teatralny La fête du RAT (Francja). Jako pracownik socjalny i animator pracował w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, resocjalizacyjnych i integracyjnych we Francji, w Rumunii i w Polsce.

Podróżuje, najczęściej do krajów Europy Środkowo-Wschodniej i na Kaukaz. Obecnie mieszka w Gdańsku.

CZWARTEK, 26 lipca

// plac we wsi Węgajty godz. 17:00

Bazar Wyobraźni – pantomima, klaunada, muzyka, rysunki i poczęstunki – wydarzenie plenerowe w przestrzeni wiejskiej z udziałem m. in.: Tadeusza Piotrowskiego, Piotra Rogalińskiego i Wiktorii Rutkowskiej, Kapeli Katalońskiej, Agnieszki Wirchanowicz i in.

godz. 20:00

Multitude – spektakl taneczny

koncepcja, reżyseria, choreografia i realizacja: Wojciech Marek Kozak
reżyseria światła: Radosław Lis

Multitude (ang. mnogość, wielość) oznacza proces kształtowania, stawania się. Spektakl podejmuje temat o b c e g o poruszającego się w strukturach społecznych, jego dążeń, pragnień i przeżyć. Staje się podróżą do świata wewnętrznego i zewnętrznego, w głąb cielesności i umysłowości. Konfrontuje ludzką potrzebę nazywania i klasyfikowania zjawisk z różnorodnością rzeczywistości.

Wojciech Marek Kozak, rocznik 1993, pochodzi ze wsi Gądecz pod Bydgoszczą – student AST w Krakowie, WTT w Bytomiu. Występuje w spektaklach dyplomowych tworzonych przez Jacka Przybyłowicza (Stany Skupienia) i Jerzego Stuhra (Bal w Operze). Współpracował z Iloną Trybułą (Uważnie się przyglądam), z Sebastianem Majewskim (Polonez alla polacca na niemiecką nutę) oraz z Katarzyną Pawłowską (Dextral). Odbił rezydencję w kalkuckim teatrze Kasba Arghya w Indiach, gdzie stworzył spektakl solowy inspirowany tamtejszą kulturą Moja podróż do Veda Prakritih (reż. Manish Mitra). Realizuje przedstawienia autorskie.

Radosław Lis, rocznik 1991 – aktor, tancerz, student AST w Krakowie WTT w Bytomiu. Wychował się we wsi Kuczały w kujawsko-pomorskim. Tancerz Wrocławskiego Teatru Tańca, występuje w Teatrze Śląskim w Katowicach. Współpracował m.in.: z Kayą Kołodziejczyk (Harnasie pod Wielką Krokwią), Rafałem Urbackim (Jaram Sie, Gatunki Chronione), Rudolfem Zióło (Tlen), Jerzym Stuhrem (Bal manekinów). Zrealizował wiele przedstawień jako reżyser światła. Występuje w teledyskach.

WARSZTATY

21–23 lipca

Teatr autobiograficzny – warsztat Emergence Theatre (Anglia)
prowadzenie: Agata Krajewska i Phil Barber

Nasze ciało pamięta. Przenosi historie. Kiedy je odgrywamy, ujawniamy się sobie nawzajem i ukazujemy naszą vitalność. Paradoksalnie, kiedy uwolnimy historię, stajemy się bardziej obecni i dostępni, wzbogaceni o proces przepracowania naszych doświadczeń. Pozwólmy ciału mówić i ujawnić jego mądrość oraz mocy działania jako transformatora. Nie tylko opowiadamy nasze historie, ale w pełni rościmy sobie prawo do ucieleśniania ich, ze wszystkim co nas do nich doprowadziło. Szorstki materiał naszych wspomnień przekształcamy w diamenty. To praca połączona z zabawą i uzdrawianiem siebie a równocześnie rodzaj rytuału, który odbywa się w obecności świadków. Dzięki temu dowiadujemy się, że nasza historia, choć wyjątkowa, jest jakoś wspólna, tworzy gobelin z historii. To proces otwarty i dostępny dla wszystkich, bez względu na doświadczenie.

22–23 lipca

Improwizacja bez słów – warsztat Teatru Arte Mixte (Francja)
prowadzenie: Allice Mercadier

Podczas dwudniowego warsztatu dzięki małym działaniom z widzami będziemy starali/ły się eksplorować język ciała. Jak sprawić, żeby przemówiło bez użycia słów? Jak zrozumieć siebie nawzajem pomiędzy improwizacjami, tworzyć wspólne opowieści, nie myśląc o tym wcześniej, nie planując? Zabawmy się językiem w improwizacji.

21–23 lipca

W pieśni wszechświata – healing forest
prowadzenie: Indi Orlando

Warsztat – eksperyment. Artystyczna wyprawa w stronę głębszego poznania siebie; w stronę odkrycia własnych, nieznanych obszarów, naszej bogatej przestrzeni wewnętrznej. Warsztat bazuje na propozycji swobodnego i zarazem uważnego poruszania się w przestrzeni wolnej od jakiegokolwiek koncepcji intelektualnej. Zalecane jest całkowite lub przynajmniej częściowe uwolnienie się od ciągłego myślenia, które nam towarzyszy. Będziemy pracować metodą bezpośredniego doświadczenia zjawisk za pomocą zmysłów, używając spontanicznej ekspresji wykraczającej poza schematy i ograniczenia kontrolujące działania naszego umysłu. Spotkanie artystyczne w lesie jest zaproszeniem do wspólnej zabawy/wyprawy w nieznane, w atmosferze gwarantującej poczucie bezpieczeństwa, relaks, zabawę, pozytywne wibracje, przyjazne współdziałanie, zaraźliwy optymizm i kosmiczne poczucie humoru.

24-26 lipca

Zostań w grze – warsztat klaunady
prowadzenie: Joasia Gierdal i Ivan Petro

Poprzez gry teatralne, które są teatralnym źródłem przedstawień klaunowskich, będziemy odkrywać klauna obecnego w każdym z nas. Odkryjemy jego emocje i marzenia. Klaun jest zawsze „zintegrowany”, dlatego będziemy pracować nad równocześnie nad relacjami z partnerem scenicznym i z widzami. Nauczymy się podstawowych umiejętności klaunowskich, które mają nieskończone możliwości a wywodzą się ze sztuki improwizacji. Wszystko to poznamy poprzez granie gier, gdyż jak mówi jeden ze znakomitych klaunów i nauczycieli klaunady Aitor Basauri: „Teatr jest grą a gra jest teatrem”.

Zabierzcie ze sobą: luźne ubranie do ćwiczeń, „kostium autoironiczny” (taki który rozbawiłby twojego najlepszego przyjaciela lub część kostiumu np. czapkę, kapelusz itd.).

25-26 lipca

Nieśpiewający chór – warsztat wokalny
prowadzenie: Bartek Wrona

Zajęcia wokalne dla każdego, zarówno dla zawodowych muzyków i aktorów, jak i dla tych, którym „słoń nadepnęło na ucho”. Ta rozwijana od lat metoda, używa struktury chóru czyli sumy kolejnych głosów i dyrygenta sprawującego pieczę nad całością. Muzyka nie jest tworzona z harmonizujących ze sobą melodii, lecz z dźwięków abstrakcyjnych, zapętlonych słów. Kolejne poziomy nucenia, szeptów, szmerów, krzyków tworzą, jak w muzyce ambientowej, dźwiękowy krajobraz.

Warsztaty stwarzają przestrzeń do wewnętrznych poszukiwań, do znalezienia głosu naturalnego, uwolnienia ekspresji. Stymulują kreatywność, pozwalają odkrywać nieznane wcześniej możliwości głosu i ciała. W Chórze nieśpiewającym oddech i głos to nie tylko fizyczny fenomen, to też spotkanie z własnym ciałem i emocjami, obecność tu i teraz.

Chór nieśpiewający nie daje gotowych rozwiązań. To ciągła eksploracja i próba odpowiedzi na pytanie: Co dla mnie i dla mojego głosu jest dobre? Muzyka powstaje spontanicznie. Cały proces przebiega w pozytywnej atmosferze, „nieśpiewanie” to igraszka zarówno z głębofonem, jak i konwencjami.

24-26 lipca

Warsztaty, czyli spotkanie moje z wami
prowadzenie: Marek Kościółek z Teatru Krzyk

Bo jak inaczej dzisiaj w tym „pędzącym” świecie należałoby nazywać warsztaty? Dla mnie istotne jest to, co jest w nas, jakie myśli, zdarzenia, poczucia i stany emocjonalne towarzyszą nam tu i teraz. Sztuka wymaga od nas ciągłych pytań o siebie, o świat i o nasze relacje z ludźmi. Chciałbym poprzez moje doświadczenie teatralne podzielić się z Wami częścią mojej drogi, którą nazywam własną tożsamością. Będzie żywo, refleksyjnie, organiczne i zabawowo, taką mam przynajmniej nadzieję i to wszystko pomoże nam odkrywać i pytać się wspólnie o NAS.

WARSZTATY DLA DZIECI I DOROSŁYCH

26 lipca

Warsztat kuchni czeczeńskiej
prowadzenie: Luiza Ibragimova, Spółdzielnia Socjalna „Convivo”

21-23 lipca

Gra z opowieścią – zajęcia teatralno-improwizacyjne z użyciem technik dramy i storytellingu prowadzenie: Iza Alwingier
Działania warsztatowe na motywach wybranej baśni bądź opowieści i z jej scenicznym potencjałem. Przyjrzymy się bliżej wybranym elementom teatralnym, które mogą wzbogacić i rozwinąć opowiadaną historię (sposobom użycia głosu, dźwięku, snucia opowieści, wprowadzenia ruchu, wykorzystania rekwizytu).

BIOGRAMY

Dominika Bremer – absolwentka studiów teatrologicznych pierwszego stopnia na Uniwersytecie Jagiellońskim, które zamierza kontynuować. Równolegle pragnie podjąć studia na kierunku praca socjalna. Stażystka Gazety Teatralnej „Didaskalia”. Od czterech lat związana z Teatrem Węgajty. W przeszłości zaangażowana w prace animacyjne i pedagogiczne z dziećmi. Od trzech lat wspólnie z przyjaciółmi współtworzy fundację Kontra/Banda i organizuje Festiwal Stu Sztuk odbywający się w gminie Kowiesy – między Łodzią a Warszawą. W ramach festiwalu prowadzi działania z dziećmi i ze społecznością lokalną. Członkini krakowskiej sekcji Federacji Anarchistycznej. Ważne są dla niej zagadnienia feminizmu, teatru społecznie zaangażowanego i emancypacji.

Magdalena Hasiuk - adiunkt w Instytucie Sztuki PAN, autorka książek: "Ogólnie dziwna strona" świata. Wokół teatru więziennego oraz Teatr Słońca. Od rewolucji na kozłach do odysei uchodźców. Obecnie realizuje wraz z zespołem projekt badawczy "Teatr Węgajty - 35 lat teatru antropologicznego i poszukiwań społeczno-kulturowych", finansowany przez Narodowe Centrum Nauki. Postrzega teatr jako przestrzeń zmiany indywidualnej i społecznej

Wacław Sobaszek – jako reżyser, aktor i muzyk od ponad trzydziestu pięciu lat tworzy w Węgajtach spektakle (m.in. Historie Vincenza, Gospoda ku wiecznemu pokojowi, Kalewala – fragmenty niepisane, Syncyzna, Woda 2030, Ziemia B, Ogień, kryzys, central stadion, Wielogłos, Czujność). Inicjator i animator długofalowych przedsięwzięć: Inna Szkoła Teatralna, Wioska Teatralna, „teatr potrzebny”, Interkulti, Źródła i przyszłość. Twórca realizacji z pogranicza teatru i performansu: Woda z Fukuszimy, 86 – rozstrzelana wielokulturowość, Sztuka na bruku. Działa w Stowarzyszeniu Wspólnota Kulturowa Borussia. Autor tomu poetyckiego pt. „Pomiędzy” (2017)

Erdmute Sobaszek – pochodzi z Niemiec, w Polsce mieszka od 1977 roku. Brała udział w pracach olsztyńskiej Interdyscyplinarnej Placówki Twórczo-Badawczej Pracownia. Współzałożycielka i aktorka Teatru Węgajty, klawecistka, animatorka kultury, tłumaczka. Współtwórczyni spektaklu Prolog komedii. Autorka projektów animatorskich i artystycznych: Pedagogika teatralna w akcji, Sztuka w obejściu, Miasto w drodze, Visitors. Działała w społecznym ruchu Obywatele Kultury Olsztyna.

Teatr Węgajty

Historia teatru w Węgajtach sięga roku 1982. Wtedy to jako grupa teatralna Pracowni Olsztyńskiej ustanowiliśmy swoje miejsce do życia i pracy w opuszczonym warmińskim gospodarstwie. Od roku 1986 działaliśmy jako Teatr Wiejski Węgajty, aż do roku 1996, kiedy wyodrębniła się, jako osobny zespół Schola Węgajty, my zaś zmieniliśmy nazwę na Teatr Węgajty/projekt terenowy.

Niektóre z ważniejszych realizacji, powstałych w Węgajtach:

Historie Vincenza, r. 1988

Gospoda ku Wiecznemu pokojowi, r. 1991

Opowieści kanterberyjskie, r. 1996

Kalewala, fragmenty niepisane, r. 1999

Upiorny całun, wg. Dziadów Adama Mickiewicza, r. 2001

Syncyzna, wg. Ślubu i Trans-Atlantyku Witolda Gombrowicza, r. 2004

Prolog komedii, r. 2009

W roku 2008 zainaugurowaliśmy projekt "teatru potrzebnego", od tego czasu stworzyliśmy sześć spektakli z udziałem mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Jonkowie:

Wesele/domena publiczna, r. 2008

Iwona poślubiona, wg. tekstów Witolda Gombrowicza, r. 2009

Sen nocy letniej, r. 2011

Ulica Krokodyli, r. 2014

Różowe i żółte, r. 2015

Ubu król, czyli Polacy, r. 2016

Od końca lat osiemdziesiątych zajmujemy się rewitalizacją lokalnych odmian kołędowania (Beskid Niski, Polska północna), od 1990 obrzędu suwalskiej Alelujki, od 1996 rewitalizacją Zapustów na Warmii. W 2000 roku te aktywności stały się podstawą działań założonej wtedy Innej Szkoły Teatralnej. Od roku 2010 lat każdy sezon Innej Szkoły kończy się przygotowaniem spektaklu. Jego kolejne sceny tworzone są w trakcie wypraw terenowych. W ten sposób powstał cykl Cztery żywioły:

Woda 2030, r. 2010

Ziemia B, r. 2011

Ogień, kryzys, dworzec centralny, r. 2012

Powietrze, e(ks)misje, r. 2013

Tytuły kolejnych sezonów IST:

Wielogłos, r. 2014

Mniej!, r. 2015

Godzina Zero, r. 2016

Czułość, r. 2017

Teatr angażuje się w lokalne inicjatywy społeczne: ekologiczne, animatorskie, edukacyjne. Oprócz lipcowego festiwalu Wioska Teatralna organizujemy też, razem ze Stowarzyszeniem Ręką Dzieło jesienny festiwal Sztuka w Obejściu.

redakcja zeszytu: Magdalena Hasiuk, Wacław Sobaszek

projekt graficzny zeszytu: Joanna Kaczmarczyk

plakat: Anna Drońska

tłumaczenia: Saba Litwińska – Krasoczek

podziękowania:

Tadeusz Alster, Paweł Być, Jerzy Całczyński, Uwe Kalp, Kasia Krupka i Pep Alcanyiz, Mariusz Kozielski, Basia Michera i Rafał, Piotr Romanowski, Mateusz Romaszkan, Daria Wrona, Szkoła Podstawowa w Jonkowie

team festiwalowy:

Dominika Bremer (mejn menedżer), Joanna Drzewiecka-Kozielska, Maria Kuczyńska, Marek Kurkiewicz, Tomasz Puchalski, Katarzyna Regulska, Karolina Rospondek, Erdmute Sobaszek (prezeska), Wacław Sobaszek (gospodarz)

Teatr Węgajty

strona: www.teatrwegajty.eu

kontakt: 0048-895129297

adres: Stowarzyszenie "Węgajty"

piątek, 20 lipca

19.00 Przesilenia – IST Węgajty, inscenizacja Wacław Sobaszek

20.00 Otwarcie Wioski 2018

sobota, 21 lipca

16.30 - Finanse, polityka, Pan Jezus – colloquium z Krzysztofem Gedroyciem

- Toto je cesta tvého jména – polsko-czeski tom wierszy Andrzeja Suryna

18.00 A ludzie żyją. Abdu – Ted' nádech a let' (Czechy) w reżyserii Dawida Zelinki

21.00 Od obozu do wywozu – Piotr Śnieguła

22.00 koncert zespołu uęla

niedziela, 22 lipca

16.00 Sol et Luna: koncert dla dzieci

17.00 Audytor – Teatr Prawie Dorosły, reż. Agnieszka Reimus –Knežević

18.00 „kawiarnia literacka” z Alicją Rosé

19.00 Pranie brudów. Rozmowy uchodźców– Transnationales Ensemble Labsa (Niemcy), reż. Z. Bartoszewicz i E. Hagelganz

21.00 „Otwarty Kurs Tańca”- IST Węgajty

poniedziałek, 23 lipca

16.00 pokazy powarsztatowe

16.30 „Coupé Décalé” – taniec z Wybrzeża Kości Słoniowej i spotkanie z Labsą

20.00 w Galerii Stowarzyszenia „Ręka Dzieło” w Godkach: Symptomy – Agnieszka Kołodyńska-Iglesias, Jarek Kordaczuk

21.00 Kobiety w kon(k)ulturze teatralnej – rozmowa z udziałem

A. Kołodyńskiej-Iglesias, Erdmute Sobaszek i Katarzyny Kułakowskiej

22.30 Jest wojna – Teatr Rajstopy

wtorek, 24 lipca

15.30 plac w Jonkowie: Do it – spektakl Teatru 3,5 Marek Kurkiewicz i Tomasz Puchalski

16.30 świetlica Szkoły Podstawowej w Jonkowie: Dziób w dziób – teatr Piktogram

19.30 Pierwszy dzień wolności (Teatr Forum) – „Drama Way” Fundacji Edukacji i Kultury

21.30 – colloquium z Magdaleną Hasiuk, Anną Wojszel i Wiołą Woronowicz-Lingo

środa, 25 lipca

17.00 Visitor – film o performansie podczas Marszu Niepodległości

17.15 Niepodległość: następne 100 lat – colloquium z Edwinem Bendykem

19.00 Magic Mirror – spektakl grupy Art Mixte (Francja), reżyseria: Alice Mercadier

21.00 Skur-wienia – reż. Aleksandra Skorupa, wykonanie: Łukasz Dąbrowski

22.30 Mój Kaukaz – film Marii Baranowskiej i Valeriana Collot

czwartek, 26 lipca

17.00 plac we wsi Węgajty: Bazar Wyobraźni – klaunada, muzyka, ceramika, rysunki –

20.00 Multitude – Wojciech Marek Kozak (taniec) i Radosław Lis (światło)

21.00 jam session

Informacja o warsztatach: www.teatrwegajty.eu

zakładka Festiwal Wioska Teatralna

W ramach założonej przy Teatrze spółdzielni Convivo działa BABEL BAR – kuchnia wielu kultur: „Dania przygotowywane przez uchodźczynie mieszkające w Polsce”.

Kontakt i zamówienia 798 514 521

organizator:

partnerzy organizacyjni:

SOLECTWO
WSI WĘGAŁTY

dofinansowanie:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

ALTYUM AKADEMIA

patronat medialny:

nietakT

GAZETA
OLSZTYŃSKA